

РЕШЕНИЕ

№ 6971

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6511** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 68 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Л. И. Н. срещу Заповед № 3286з- 1949/ 06.06.2023 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", с която е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 54459 от 27.07.2002 г., извършена от 01 РУ на МВР - [населено място].

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразността на посочения акт, като се иска неговата отмяна. Сочи, че жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88а от Наказателния кодекс /НК/.

В съдебното заседание жалбоподателят Л. И. Н., редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/ – редовно призован, чрез юрисконсулт Р. П. оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че реабилитацията не е основание за снемане на полицейската регистрация. Моли за срок за представяне на писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Л. И. Н. има извършена полицейска регистрация № 54459 от 27.07.2002 г. от 01 РУ на МВР - [населено място] за деяние като съизвършител по чл. 198, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2, във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, поради което е внесен обвинителен акт в Районен съд- Варна и е образувано НОХД № 2984/2002 г. по описа на I с-в на В.. В съдебно заседание на 30.08.2002 г. РС- Варна е одобрил споразумение за прекратяване на наказателното производство по реда на чл. 414, ал. 3 НК. С посоченото споразумение Л. Н. се е признал за виновен за извършено престъпление по чл. 198, ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК, като на осн. чл. 25, ал. 1, във вр. с чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя да изтърпи най - тежкото от така наложените наказания, а именно- „лишаване от свобода“ за срок от две години, чието изтърпяване е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от четири години, считано от влизане на определението в сила.

Не е спорно между страните по делото, че Л. Н. е реабилитиран на основание чл. 88а от НК.

Със заявление от 28.09.2022 г., подадено до 2 РУ- СДВР, Л. Н. е поискал да бъде снета полицейската му регистрация. Във връзка с така подадената молба, директорът на ОД на МВР – [населено място] е предложил на директора на ГД „НП“ да не се сменя полицейска регистрация № 54459 от 27.07.2002 г., извършена от 01 РУ на МВР - [населено място]. поради липса на основание по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Като част от административната преписка по делото са приложени и приети като доказателства и свидетелство за съдимост на лицето Л. Н., издадено на 24.08.2022 г. от СРС с отбелязване „не е осъждано“; справка за съдимост на лицето Л. Н., издадена на 30.09.2022 г. от СРС с отбелязване „е осъждано“.

Със Заповед № 3286з- 1949/ 06.06.2023 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 54459 от 27.07.2002 г., извършена от 01 РУ на МВР - [населено място]. В мотивите на заповедта е посочено, че прекратяване на делото при сключване на споразумение не е сред лимитативно изброените основания по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР за снемане на полицейската регистрация на лицето, включително и при настъпила реабилитация.

Със заповед № 8121з-267/10. 03. 2015 г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да издава заповеди за снемане или откази за снемане на полицейска регистрация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директорът на Главна дирекция „Национална полиция“. Съгласно чл. 68, ал. 6, във връзка с чл. 29, ал. 1 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи, като администратор на лични данни по ЗЗЛД или оправомощени от него длъжностни лица.

Така изрично предвидената делегация е приложена със заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 от ЗМВР са оправомощени директорът и заместник - директорите на Главна дирекция „Национална полиция“ да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Обжалваната заповед е постановена и в предписаната от закона форма - писмена заповед по чл. 68,

ал. 6 от ЗМВР, като съдържа необходимите реквизити.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР изрично предвижда, че полицейската регистрация може да бъде снета служебно или по искане на регистрирания. В конкретния случай производството е образувано по искане на лицето, като е спазен редът, предвиден в Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/, издадена на основание законовата делегация в ал. 7 на чл. 68 от ЗМВР. При издаване на заповедта е изпълнено и изискването на чл. 19, ал. 4, т. 2 от НРИСПР, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията и приложен комплект от документи от извършената проверка по преписката.

В допълнение, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимия материален закон. Предпоставките за снемане на полицейска регистрация са регламентирани изчерпателно в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, а именно: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници. В разглеждания случай безспорно се установява по делото, че по отношение на жалбоподателя нито едно от цитираните законови основания не е налице.

Действително, с протоколното определение от 30.08.2002г., постановено по НОХД № 2984/2002 г., Районен съд – [населено място], е прекратено наказателното производство, но поради сключеното споразумение между Прокуратурата и подсъдимия Л. Н., одобрено от съда. Поради това в конкретния случай се явява неприложима и нормата на чл. 68, ал. 6, т. 2 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба полицейската регистрация се сема, ако наказателното производство е прекратено, но не и в случаите на чл. 24, ал. 3 от НПК, а именно при постигнато споразумение, както е и в настоящия случай. По отношение на обстоятелството, че жалбоподателят е реабилитиран на основание чл. 88а от НК, трябва да се има предвид, че съгласно чл. 85, ал. 1 от НК реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон е установено противното. В настоящия случай „противното” по смисъла на цитираната норма е чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Целта на реабилитацията, като институт на наказателното право и целта на полицейската регистрация, като правен институт на административното право са различни, поради което настъпването на реабилитация не е основание за снемане на полицейска регистрация. Това е така, защото полицейската регистрация е последица не от осъждането на лицето с влязла в сила присъда, а от факта на извършването на деянието.

Независимо от това дали е налице реабилитация по право или т. нар. „абсолютна реабилитация” по смисъла на чл. 88а от НК, то такова основание за снемане на полицейска регистрация не е предвидено в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. В тази връзка трябва да се има предвид, че хипотезите, при които се сема полицейска регистрация, са лимитативно изброени и административният орган действа в условията на обвързана

компетентност и е задължен да се съобразява с установените с чл. 68, ал. 6 от ЗМВР материално-правни предпоставки.

Същността на полицейската регистрация е вид обработване на лични данни на лицата, която се осъществява при условията на ЗМВР и без съгласието им. Полицейската регистрация помага на полицейските органи да извършват дейностите, посочени в чл. 67 от ЗМВР, като данните от нея се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления или за дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. С оглед на това, разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР е специална, като това обуславя, както приоритета на тази разпоредба пред общите разпоредби, регламентиращи обработката на лични данни, така и невъзможността да бъде извършено снемане на полицейска регистрация на основания, различни от сочените в цитираната норма.

Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, основателни се явяват исканията от страна на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Жалбоподателят трябва да бъде осъден да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 45-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. И. Н. срещу Заповед № 3286з- 1949/ 06.06.2023 г., издадена от директора на Главна дирекция "Национална полиция", с която е постановен отказ за снемане на полицейска регистрация № 54459 от 27.07.2002 г., извършена от 01 РУ на МВР - [населено място].

ОСЪЖДА Л. И. Н. да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: